

نقش آموزش نوین و مهارت‌ها در توسعه فرهنگی (با تأکید بر مدارس)

* الهه حیدری زاده

** حدیثه ذبیحی

چکیده

در این مقاله نویسنده در ابتدا با گذری بر اهمیت فناوری اطلاعات و ارتباطات در زمینه آموزش و نقش آن در تصمیم گیری کشورها به طبقه‌بندی آنها از نظر سطح دستیابی و استفاده از این فناوری می‌پردازد. در ادامه با تقسیم بندی مهارت‌های لازم برای قرن ۲۱ و نقش مهارت فناوری اطلاعات و ارتباطات در آن پرداخته و تاثیر آن در مهارت‌های ارتباطی، اطلاعاتی، محاسباتی، اداره‌ی رفتار شخصی و رقابتی، اجتماعی و مشارکتی، کاری و آموزشی مورد بحث قرار می‌دهد و نقش آن در توسعه فرهنگی و توسعه پایدار کشور ایران بررسی می‌کند. این پژوهش نشان می‌دهد که ورود فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند یک محیط یادگیری توامند ایجاد کند و محدودیتهای حوزه کتاب و معلم را مورد چالش قرار دهد، سبب ایجاد فضای همفکری و هماندیشی شود، بر نگرش دانش‌آموز به مقوله پژوهش تاثیر بگذارد، یک بستر توامند برای فعالیتهای پژوهشی ایجاد نماید و سبب شکوفائی ذهن و خلاقیت دانش‌آموزان شود.

واژگان کلیدی

فناوری اطلاعات و ارتباطات، توسعه فرهنگی، توسعه پایدار

* کارشناس ارشد رشته مدیریت امور فرهنگی - واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

** کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی از دانشگاه تربیت معلم

مقدمه**یادگیری‌های مبتنی بر فناوری‌های نوین**

اطلاعاتی، با ایجاد تغییرات بنیادین در مفاهیم آموزش سنتی، توانسته است بسیاری از ناکارآمدی‌های نظام‌های آموزشی را رفع کرده و دگرگونی‌های اساسی را در آموزش به وجود آورد. در جهان امروز، دانش‌آموزی با سواد محسوب می‌شود که سواد نوین عصر اطلاعات را به خوبی بداند. به همین خاطر آموزگاران باید با وارد کردن این فناوری‌ها در برنامه‌های آموزشی دانش‌آموزان، آنها را برای آینده و سوادی که باید در آینده داشته باشند، آماده نمایند. به نظر می‌رسد آموزش و پرورش ایران در مواجهه با تحولات جهانی آموزش و توسعه‌ی فرهنگی نیازمند استفاده فراگیر از فناوری اطلاعات و ارتباطات در سطح آموزش و پرورش (معلمین، متون درسی و دانش‌آموزان) می‌باشد.

در تحقیق حاضر سعی بر آن است تا به کارگیری آموزش نوین در مدارس، تأثیر آن را در توسعه فرهنگی مورد مطالعه قرار دهد، لذا مطالعات شناخت آموزش نوین و میزان به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در مدارس و همچنین نقش آن در توسعه فرهنگی کشور دو مقوله ضروری می‌نمود زیرا عامل مهمی که می‌تواند نقش اساسی بر توسعه فرهنگی و تداوم آن داشته باشد سرمایه‌گذاری در امر آموزش است. آموزش شامل دو بخش سنتی و نوین می‌باشد که آموزش نوین، استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاؤ) و آموزش مجازی را در بر می‌گیرد که در این پژوهش استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش مدنظر محقق است. آموزش نوین دسترسی به آموزش در تمام سطوح را گسترش داده، مرزها را از میان برداشته، فرصت‌های آموزشی را افزایش داده و آموزگاران و فراگیران را از طریق دستیابی به اطلاعات و رویکردهای ابتکاری آموزشی در کلاس درس، از راه دور، و یا در محیط‌های غیر رسمی توانمند می‌سازد. از آنجایی که تجربه به کارگیری فناوری

در دنیای پر تلاطم‌اندیشه‌های گوناگون که دانایی جایگزین قدرت و ثروت شده، آموزش و پرورش نقش ویژه و منزلتی مضاعف یافته است. به گونه‌ای که جلوه‌داران قافله علم و فناوری، جوامعی هستند که آموزش و پرورش را بر صدر نشانده و به آن ارج نهاده‌اند. بنابراین جامعه‌ی ما نیز که برنامه چهارم توسعه خود را حول محور دانایی تنظیم کرده و ساختار سهم بیشتری در تولید علم و فناوری جهانی است، اقتضائات، الزامات و راهبردهایی را نیازمند است که صدر نشین آنها عنایت ویژه به توسعه کمی و کیفی آموزش و پرورش است. (شادالوئی، ۱۳۸۳: ۳) بسیاری از مشکلاتی که امروزه، توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات در ایران با آن مواجه است از قبیل کمبود بسترها فرهنگی، کمبود نیروی انسانی ماهر، آشنا نبودن با زبانهای خارجی، پایین بودن انگیزه و روحیه جستجو و کاوشگری، فقدان گرایش به کار و تلاش و عمل و در یک کلام، کاهش توانمندی‌های مهارت‌های زندگی، ناشی از ناتوانی نظام آموزش و پرورش سنتی در پاسخگویی به نیازهای جامعه در حال تحول و تغییر است. هنوز آموزش و پرورش ما کتاب محور است و دانش‌آموزان با همه توانمندی‌ها و استعدادهای بر جسته خود، موظفند با حفظ کردن مطالب یک کتاب (نه یک کلمه کم و نه یک کلمه بیشتر) دوره‌های تحصیلی را پشت سر بگذارند، تحقیق و پژوهش و تقویت روحیه جست و جوگری در نظام آموزشی کمترین جایگاه را دارد، هنوز روش آموزشی و تدریس معلمان، شیوه‌ی معلم محوری است و دانش‌آموز کمترین نقش را در فرآیند یادگیری بر عهده دارد. در چنین شرایطی باید به آموزش و پرورش بها داد تا زیر ساخت‌های یادگیری الکترونیکی و آموزش نوین استحکام باید و از مداومت و پایداری بیشتری برخوردار گردد. (عبادی، ۱۳۸۳: ۱۴-۱۳)

مهم‌ترین رسالت فناوری اطلاعات و ارتباطات، ارائه امکانات و زیر ساخت لازم برای تولید و توزیع دانش می‌باشد. بدیهی است از زاویه فوق و با توجه به ارتباط مستقیم استفاده و تولید دانش در یک جامعه با توسعه، می‌توان به اهمیت و جایگاه واقعی فناوری اطلاعات و ارتباطات در ارتباط با توسعه همه جانبیه بیشتر واقف گردید. (کبیری فر، ۱۳۸۳: ۱۹-۱۷)

آموزش نوین

محور همه هدف‌ها و فعالیت‌های نظام مدرسه، بهبود کیفیت یادگیری فراگیران است. یادگیری بنا به تعریف یونسکو تغییر و اصلاح نگرش و رفتار فراگیران، افزایش و توسعه دانش و اطلاعات آنها، ایجاد، بروز و پرورش مهارت‌ها، استعدادها و ظرفیت‌ها و توانمندی‌های آنان می‌باشد و هدف از یادگیری تقویت قدرت استدلال، نقد و بررسی و تحلیل، مفهوم سازی و خلاصه کردن مطالب است.

چگونه یادگرفتن مهم‌تر از چه چیز یادگرفتن است. بنابراین باید تلاش کنیم با آموزش صحیح و به روز افراد در پی توسعه‌ی صلاحیت‌ها و شایستگی آنها و بهبود عملکردشان باشیم. (سایت مدارس هوشمند، ۱۳۸۵: تسنیم)

در سالهای اخیر با نوع جدیدی از آموزش رویرو شده‌ایم که تأکید بر این دارد که می‌توان با نشانه رفتن استعدادهای درونی مخاطب، او را برای تولید دانش و فکر آماده کرد. نظام آموزشی، سرمایه انسانی بخش‌های مختلف را تأمین می‌کند و روحیات مناسب برای توسعه یافته‌گری را در فرد ایجاد می‌نماید.

در نظام آموزشی نوین، از فناوری اطلاعات و ارتباطات به نحوی استفاده می‌شود که دانش آموزان قادر خواهند بود فناوری اطلاعات را در تمامی زمینه‌های آموزشی، از جمله مدیریت و برنامه درسی به کار بینندند. این نوع نظام آموزشی دانش آموز را به جلو

اطلاعات و ارتباطات در آموزش هنوز در مرحله نوپایی است اکنون فرصت‌های فراوانی وجود دارد تا از این ابزارها به منظور حرکت به سوی توسعه فرهنگی استفاده شود.

از لحاظ تاریخی، دستیابی به اطلاعات از طریق رسانه‌های چاپی (کتاب، روزنامه، مجله و...) حاصل می‌گردد در حالیکه فراگیری دانش از طریق مدارس و دانشگاه‌ها به دست می‌آمد. امروزه، فناوری اطلاعات و ارتباطات افقی جدید در رابطه با تولید و عرضه اطلاعات ارائه نموده است و باید به طور همزمان امکانات موجود را در جهت فراگیری و ایجاد دانش، سازماندهی و به خدمت گرفت. ما می‌بایست در مرحله اول با بهره‌گیری از امکانات موجود موفق به فراگیری دانش بوده تا در ادامه امکان تولید، میسر گردد. بدیهی است با استفاده مناسب از دستاوردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات، می‌توان به سرعت اقدام به فراگیری دانش و در نهایت تولید علم نمود. شاید از زاویه فوق، بتوان مهمترین رسالت فناوری اطلاعات و ارتباطات را ایجاد زیر ساخت و بستر مناسب برای فراگیری و تولید علم در نظر گرفت. در جوامعی که توانسته‌اند زیر ساخت مناسبی در رابطه با فناوری اطلاعات و ارتباطات ایجاد نمایند، شرایط مناسب برای استفاده از «دانش» فراهم نمود میزان تولید دانش در این گونه جوامع ارتباط مستقیمی با زیر ساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات آنان دارد. استفاده مناسب از دانش و به کارگیری آن در تمامی عرصه‌های زندگی و در نهایت تولید دانش، ارتباط مستقیمی با توسعه دارد. می‌توان گفت بین استفاده و تولید دانش با توسعه ارتباطی مستقیم وجود دارد. در جوامع توسعه یافته برآیند استفاده از دانش مشت بوده و در ادامه با توجه به زیر ساخت‌ها و سیاست‌های تدوین شده، امکان تولید دانش فراهم می‌گردد.

تنها راه نجات کشورهای جهان سوم و جبران فاصله آنها با کشورهای پیشرفته می‌باشد که البته سیاست گذاری و حمایت دولتها در این راستا بسیار حائز اهمیت است. اصولاً نتیجه استراتژی توسعه، دستیابی به جامعه دانایی محور می‌باشد و در این راستا سیاست دولتها برای فناوری اطلاعات و ارتباطات باید ایجاد انگیزه با تشویق و حمایت و تکمیل حرکت حتی با عوامل قدرتی و اجبار باشد. (کبیری فر، ۱۳۸۲: ۳۱-۳۲)

اینکه بیش از یک دهه است که فناوری اطلاعات و ارتباطات در عرصه‌ی تعلیم و تربیت پا نهاده و نظام‌های آموزشی و محیط‌های تحقیقی را نیز به چالش فرا خوانده است. با توجه به سرعت، گستردگی و عمق تحولات ناشی از فناوری اطلاعات و ارتباطات، شناخت مختصات این پدیده و مدیریت آگاهانه و هوشمندانه آن می‌تواند یکی از مهم‌ترین راهبردهای دست‌اندرکاران آموزش در کشور باشد و فرصتی برای بازسازی نظام آموزش و پرورش و تحول در فرآیند یاددهی – یادگیری استفاده شود.

مهمت‌ترین خصوصیات و ویژگی «فناوری اطلاعات و ارتباطات» (ICT) تکیه بر تولید، اشاعه و پردازش اطلاعات و در دسترس قرار دادن آن برای همگان در کمترین زمان ممکن، با حداقل هزینه‌ها در همه‌ی زمان‌ها و مکان‌ها است.

نهاد آموزش و پرورش یکی از بزرگ‌ترین تولید کنندگان اطلاعات و بی‌تردید عمده‌ترین مصرف کننده و ذخیره کننده اطلاعات و دانایی محسوب می‌گردد، این مهم در کشور ما به علت توسعه کمی آموزش و پرورش و توجه به مؤلفه‌های دینی و ملی از گستردگی و ارزش بالاتری برخوردار است. تولید دانش و کاربرد بهینه‌ی آن در فرآیند تعلیم و تربیت، موجب افزایش دانایی و توانایی دانش آموزان و معلمان شده و آموزش و پرورش را در مهم‌ترین مأموریت خود، یعنی تربیت نیروی انسانی توانمند و کارآمد بیش از گذشته توفیق

حرکت می‌دهد، به دنبال تحلیل است، محقق و پیشرو می‌پروراند، می‌خواهد مخاطبانش دنیا را بشناسند و با آن تعامل کنند، نگاه را به حال و آینده معطوف می‌دارد، امکانات می‌دهد تا توانایی و ظرفیت‌های درونی افراد توسعه یابد، مطلق ننگرد و آزاداندیشی را بیاموزد. محصول این نوع آموزش مشارکت اجتماعی، مسئولیت پذیری، احترام و عمل به قانون، استقلال شخصیت، خلاقیت، نظم و بهداشت و... و اینها مقدمات توسعه یافتنگی است. (حجاریان، ۱۳۸۵)

بخش پژوهش از حوزه‌های مهم و اثر گذار در ساختار آموزش نوین است که می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای کیفیت آموزش فراهم نماید و با معرفی و ایجاد تسهیلات در منابع آموزشی زمینه رشد مناسب دانش آموزان را فراهم کند. ضمن اینکه کمک بزرگی به معلمان و استادان برای راهنمایی و تشویق دانش آموزان به امر پژوهش و تحقیق خواهد بود. در دسترس بودن آسان و سریع منابع، حجم و تنوع در منابع پژوهشی، سرعت بالا و کم هزینه بودن منابع آموزشی از امتیازات مهم بخش پژوهش در ساختار آموزش نوین (ICT) است. (عبادی، ۱۳۸۳، ص ۳۷).

فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)

در دهه‌های اخیر، جهان شاهد تغییرات بنیادی در عرصه‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و آموزشی بوده است. صاحب نظران بر این عقیده‌اند که این تغییرات به طور کلی حاصل رشدی است که در زمینه‌ی فناوری اطلاعات و ارتباطات به وقوع پیوسته است. این تغییرات که از همگرایی رایانه‌ها و فناوری ارتباط و جذب آنها در جامعه به وجود می‌آید، بعضی موقع «جامعه‌ی اطلاعاتی» نامیده می‌شود. (رجایی، ۱۳۸۰)

به جرأت می‌توان گفت شاید فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان قطعی‌ترین محور توسعه یافتنگی و

نهاد آموزش و پرورش مهم‌ترین نقش و وظیفه را در این مسیر بر عهده دارد، یعنی اگر بستر مناسب در مدارس و محیط‌های آموزشی برای پرورش روحیه‌ی دانشجویی و پژوهشگری فراهم و زمینه‌ی تبادل و تعامل اندیشه‌ها، آرا و افکار مهیا شود، فضای آموزشی به جای انتقال یک طرفه اطلاعات به روش‌های دو سویه کسب اطلاعات و دانش هدایت گردد و نقش معلمان بر تسهیل جریان و فرآیند یاددهی – یادگیری متتمرکز شود، دانش آموزان و دانشجویان نیز خود حالت دانش و اطلاعات شوند، زمینه‌ی مساعدی برای رشد و توسعه و تعالی کشور فراهم خواهد شد. بی‌شک یکی از مهم‌ترین دستاوردهای توسعه‌ی فناوری اطلاعات و ارتباطات، تحول در عرصه‌ی آموزش و پرورش است.

(عطاران، ۱۳۸۳: ۱۱-۱۳)

مطالعات انجام شده (از سال ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۸) روی معلمان و دانش آموزان ۹ و ۱۰ ساله‌ی ۲۳ کلاس درس در ۱۶ کشور، نشان داده است از وقتی که دانش آموزان استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات را شروع کرده‌اند، به اعمال پیچیده، مانند تحلیل مشکلات، ارزشیابی اعمال خود و تدوین سؤالات مناسب می‌پردازند. از این گذشتہ، محققان و معلمان گزارش کرده‌اند که دانش آموزان راهبردهای جدیدی را برای همکاری با همسالان و دوستان خود به کار می‌برند، یادگیری آنها توانم با انگیزه است و در انجام دادن کارها از اعتماد به نفس بالایی برخوردارند. (حج فروش و اورنگی، ۱۳۸۳: ۱۳) فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)، افق فکری جدیدی را برای پیشرفت و مبادله‌ی علم، تحصیلات و آموزش برای بالا بردن خلاقیت‌ها و گفتگوی بین فرهنگ‌ها را ارائه می‌دهد و پتانسیل‌هایی برای توسعه‌ی جنبه‌های آموزش و یادگیری، از بین بردن محدودیت‌های سنتی، مکانی و زمانی و هم چنین شکستن محدودیت‌های مرزی در سیستم‌های آموزشی را دارا می‌باشد. (نشریه‌ی اقتصاد، ۱۳۸۲: ۱۳)

خواهد داد. از طرفی بخش اعظمی از معضلات اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی و حتی اقتصادی کشورها ناشی از توسعه نیافتگی و عقب ماندگی از کاروان دانش و فناوری است. امروزه دانایی، مهم‌ترین شاخصه‌ی توسعه یافته و بالاترین ثروت ملی محسوب می‌شود. یعنی اگر روزی منابع مادی و فیزیکی، منابع اصلی توسعه و پیشرفت ملت‌ها و کشورها محسوب می‌شندند امروزه، میزان سود و دانش، وجود پژوهشگران، اندیشمندان و به طور کلی شاخص‌های بهره‌وری از فناوری و اندیشه‌ی انسانی نماد اصلی رشد و یا عقب ماندگی ملت‌ها و کشورها به حساب می‌آیند. ما مفتخریم که پیرو مکتب و آئینی هستیم که بالاترین و مهم‌ترین رسالت پیام آور آن، یعنی حضرت محمد بن عبدالله (ص)، گسترش علم، آگاهی، خواندن و نوشتتن بود، معجزه‌ی جاویدش کتاب و نخستین آیه‌ای که بر زبان جاری ساخت اقرء باسم ربک الذی خلق بود و مهتمرين هدف از بعثت او، فی الامین رسول‌امنهم يتلوا عليهم آیاته و يزکيهم و يعلمهم الكتاب و الحكمه و اين پیام بلند الهی است که با گذشت قرن‌ها همچنان بر تارک هستی می‌درخشد و حتی به شعار جهانی مبدل شده است. به نحوی که کلام شاعر بزرگ پارسی گویی حکیم فردوسی که متأثر از همین آیین و مکتب است یعنی «توانا بود هر که دانا بود» استراتژی جامعه‌ی جهانی در آغاز هزاره‌ی سوم میلادی است.

فناوری اطلاعات و ارتباطات، نقش اساسی در تحقیق و تعمیق این شعارهای جاودانه خواهد داشت. گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات و استفاده از ابزارها و مفاهیم نوین، موجبات بسط اطلاعات و دسترسی آسان و کم هزینه را برای فرآگیران اعم از دانش آموزان، دانشجویان و معلمان به روش آن لاین فراهم می‌کند و زمینه‌ی تبادل سریع اطلاعات و تعاملات فرهنگی را میسر می‌سازد.

روبه رو شده و کار با آن را آغاز کنند. در این راستا مهارت‌های استفاده از رایانه نقش مهمی خواهند داشت، بدین معنی که کسانی که می‌خواهند از فواید فناوری اطلاعات و ارتباطات بهره‌مند گردند باید حداقل مهارت‌ها را برای ارتباط مؤثر با این زمینه و استفاده از آن داشته باشند.

اگر مهارت‌های کار با رایانه را مهارت‌های رایانه‌ای^۱ بنامیم، می‌توان گفت مجموعه‌ای از مهارت‌های پایه در زمینه رایانه‌ای، تشکیل دهنده سواد رایانه‌ای یک فرد خواهد بود. سواد رایانه‌ای شناخت اساسی چگونگی کارکرد رایانه و کار با آن است.
(سعیدیان نژاد، ۱۳۸۴: ۸)

همچنین در عصر حاضر که دوره تغییر و تحول و بحران را پیش روی داریم (اگر بحرانی در دنیا امروز باشد، بیش از بحران اقتصاد و پول و نفت بحران فرهنگ است). (اسلامی ندوشن، ۱۳۵۴: ۶۰) توسعه و روابط آن با فرهنگ از جمله مسائل در دهه اخیر است که توجه جهانی به آن جلب شده است. (فاضلی، فاضل، ۱۳۷۶: ۱۳)

به طور قطع توسعه تحقق خواهد یافت مگر آنکه تمامی بافت اجتماعی، تاریخی، فکری جوامع، به طور کلی فرهنگ آن جامعه را شامل شود. توجه به فرهنگ در راهبردهای توسعه که تا مدت‌ها امری غیر عادی و خلاف قاعده محسوب می‌شد اکنون در دستور کار جامعه بین‌المللی است. (یونسکو، ۱۳۷۶: ۱۶۵) هر چند جامعه اطلاعاتی برای سیستم آموزش و پرورش عمومی چالشهای بزرگی را به وجود آورده است، ولی فناوری اطلاعات و ارتباطات به علت تأثیر بر روند زندگی روزانه ما، فرصت‌های جدیدی را برای یادگیری ایجاد کرده است، ابزارها و روش‌های گذشته و قدیمی را که دیگر کارایی خودشان را از دست داده‌اند و برای جامعه دانش مدار مناسب نیستند را دچار تحول ساخته است. معلمان باید محیط یادگیری را خلق کنند که در

امروزه یکی از معیارهای توسعه‌ی کشورها بررسی میزان حضور کاربردهای فناوری اطلاعات (IT) در جوامع و فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در مدارس است. کارشناسان لازمه‌ی حضور مفید فناوری اطلاعات را وجود بسترها سخت افزاری، نرم افزاری، فرهنگی و آموزشی دانستند تا نحوه‌ی بهره‌گیری از دانش موجود برای تمامی کاربران با به کار گرفتن این کاربردها بر بستر IT امکان پذیر و هدفمند باشد. (خبر گزاری دانشجویان ایران، ۱۳۸۵)

اهمیت فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)

در دنیای فعلی، تکنولوژی اطلاعات، خمیرماهه توسعه انسانی در سازمان و جامعه است و محورهای اساسی توسعه منابع انسانی و ماهیت آن را نیز متناسب با نیاز جامعه و انسانها تعیین می‌کند. در توسعه منابع انسانی، همواره باید ظرفیت‌های جدید انسانی را شناخت تا توسعه قابلیت‌ها و کیفیت‌های انسانی به صورت یک فرآیند دائمی انجام شود. تحقق این امر در گروه بهره‌گیری از تکنولوژی اطلاعات است، چون در فرآیند تکنولوژی اطلاعات دائماً اطلاعات تولید، پردازش، توزیع و مدیریت می‌شود؛ بنابراین، تکنولوژی اطلاعات زمانی حلّال مشکلات خواهد بود که در خدمت توسعه و پرورش انسانها قرار گرفته و قابلیت‌های انسانی با هم تلفیق و به توسعه و بهره‌وری منجر گردد. و همچنین، فناوری نقش بسیار مهمی در زندگی افراد دارد و در این میان فناوری اطلاعات نیز به ابزار اطلاعاتی و ارتباطی بسیار مهمی بدل گشته که توسط آن بسیاری از امور روزمره انسانها تسريع و تسهیل شده است.

در واقع ورود این فناوری به ابعاد مختلف زندگی تک تک افراد امری اجتناب ناپذیر است و تمامی افراد دیر یا زود می‌باشند با ابزارهای آن آشنا شده و برای بهره‌مندی از فواید آن با تکنولوژی رایانه

ساختهای قابل قبولی هستند. این کشورها عبارتند از: زلاند نو، بلژیک، تایوان، کره جنوبی، ایرلند، فرانسه، اسرائیل، ایتالیا، پرتغال، یونان و چک.

گروه سوم: این گروه را SPRINTERS

نامیده‌اند، به معنای دوندگان پر سرعت، این کشورها با توجه به فشارهای اقتصادی و اجتماعی که تجربه کرده‌اند، اولویت‌های خود را تغییر داده و با تمام نیرو مشغول هموار کردن راه برای دیجیتالی شدن هستند. اعضای این گروه عبارتند از: امارات، مجارستان، لهستان، آرژانتین، مالزی، شیلی، بلغارستان، رومانی، کاستاریکا، پاناما، آفریقای جنوبی، ونزوئلا، روسیه، ترکیه، مکزیک و اکوادور.

گروه چهارم: این گروه را STROLLERS

نامیده‌اند، به معنای گروه تفریح کنان که اعضای آن بامحدودیت منابع مالی و جمعیت زیاد و یا عدم مدیریت مواجه بوده و حرکت آنان در راه دیجیتالی شدن آغاز کنند ولی کند می‌باشد. اعضای این گروه عبارتند از: عربستان سعودی، برزیل، کلمبیا، تایلند، فیلیپین، پرو، اردن، مصر، چین، اندونزی و پاکستان. (که البته چین و هند و اندونزی به گروه سوم انتقال یافته‌اند)

گروه پنجم: این گروه را STARTERS

نامیده‌اند، به معنای تازه واردان که در آنها هنوز زیر ساخت لازم برای بهره برداری از عصر دیجیتال ایجاد نشده است و بقیه کشورها را شامل می‌شود. سهم این گروه از مخارج جهانی فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) کمتر از یک درصد است. فاصله این گروه با چهارگروه دیگر شکاف دیجیتال را پدید آورده است. (کبیری فر، ۱۳۸۲: ۳۴-۳۳)

به طور کلی کشورهای در حال توسعه در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات با مشکلاتی روبرو هستند که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

- ۱) ضعف زیر ساختهای فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

آن دانش‌آموزان به اکتشاف، استفاده از خلاقیت خود، در گیر شدن در ارتباط چند رسانه‌ای، همکاری، کار به طور مستقل و در گروه‌ها و انطباق تجربه‌هایشان تشویق شوند. (p.2, 2004.marta koros)

با توجه به اهمیت فوق العاده‌ای که در برنامه ملی توسعه و کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران برای توسعه متابع انسانی لحاظ شده است، توسعه هر چه بیشتر و سریعتر این زیر ساخت ارتباطی از اولویت‌های مهم دانسته شده است. لذا به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدارس و تحول در فرآیند آموزش و تحصیل را می‌توان به عنوان مهم‌ترین حلقه‌ها و پایه‌های توسعه ملی در نظر گرفت. (یوسفی، ۱۳۸۴: ۲-۳)

ما با استفاده از این فناوری می‌توانیم مدیران شایسته تعلیم دهیم؛ اما برای رسیدن به این هدف باید زیرساخت‌های لازم را فراهم آوریم. در این زمینه کشورهای جهان از نظر زیر ساخت‌های لازم و اداره مدیران آنها در جهت دستیابی به فناوری اطلاعات و ارتباطات واستفاده کامل و بهینه از آن به پنج گروه تقسیم می‌شوند:

گروه اول: این گروه را اصطلاحاً SKATERS

نامیده‌اند، به معنای اسکیت سواران، و منظور کشورهایی می‌باشند که تند و پرشتاب در مسیر عصر دیجیتال به حساب می‌آیند و عبارتند از: سوئد، نروژ، فنلاند، آمریکا، دانمارک، انگلستان، سوئیس، استرالیا، سنگاپور، هلند، ژاپن، کانادا، آلمان، اتریش و هنگ کنگ. در این کشورها بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) خصوصی نشده است.

گروه دوم: این گروه را اصطلاحاً

STRIDERS نامیده‌اند، به معنای کشورهایی که با گام‌های بلند و مؤثر سریعاً در راه دیجیتالی شدن حرکت می‌کنند، کشورهای این گروه هدفمند و به برنامه وارد عصر اطلاعات شده‌اند و دارای زیر

مهارت

حیات سازمان تا حدود زیادی بستگی به مهارت‌ها و آگاهی‌های مختلف کارکنان دارد و هرچه این مهارت‌ها به هنگام و بهینه باشند، قابلیت سازگاری سازمان با محیط متغیر بیشتر می‌شود. لذا آموزش و توسعه منابع انسانی نه تنها در ایجاد دانش و مهارت‌های ویژه در مدیران و کارکنان نقش بسزایی دارد، بلکه باعث می‌شود که آنان در ارتقاء سطح کارآیی و اثربخشی سازمان سهیم باشند و خود را با شرایط متغیر محیطی وفق دهند. به عبارت دیگر، بحث توسعه منابع انسانی مقارن و جدایی‌ناپذیر از مقوله آموزش است.

بدین جهت آموزش را می‌توان زیربنای توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تلقی نمود. رقابت دامنه‌دار بین‌الملل برای دستیابی و استفاده از فنون جدید و تأمین شرایط زیست مناسب‌تر و نیز دگرگونی‌های روزمره و سریع زندگی انسان، ضرورت تربیت و کسب آمادگی برای قبول آن در همه ابعاد را توجیه می‌سازد و انگیزه کوشش وسیعی است که برای بنیان‌گذاری نظام جامع‌تر آموزش اعمال می‌شود.

مسئولان سیاسی و علمی و فرهنگی ژاپن بارها گفته‌اند، که: «برخلاف آنچه عده‌ای تصور می‌کنند، ما ابتدا از توسعه‌ی آموزشی و علمی شروع کردیم و بعد به دنبال آن، به توسعه‌ی اقتصادی دست یافتیم»، در واقع مبنای اصلی توسعه اقتصادی ژاپن «توسعه آموزشی» است. (دهکردی، ۱۳۸۵)

گروه مشاوره‌ای^۲ (NCREL) با بررسی ادبیات موجود، تحقیق در خصوص ویژگی‌های نسل شبکه^۳ گزارش‌های مربوط به نیروی کار در بخش‌های مختلف، تحلیل مهارت‌های شناخته شده در سطح بین‌المللی، اخذ نظر مردمیان، جمع‌آوری داده‌ها از استادی ذیربطر و تعامل بین گروه‌های مختلف، مهارت‌های مورد نیاز برای قرن ۲۱ را در یک چار چوب جامع طبقه‌بندی

- ۲) عدم پشتیبانی از کالاها و خدمات مرتبط با فناوری اطلاعات و ارتباطات؛
- ۳) انحصار در شبکه‌های مخابراتی؛
- ۴) عدم یکپارچگی بین واحدهای دولتی در زمینه بهره گیری از فناوری؛
- ۵) کارفرمایی بخش دولتی؛
- ۶) نامطلوب بودن ساختار و سبک مدیریتی؛
- ۷) کوشش طاقت فرسای دولتها برای تهیه سرمایه لازم برای ارائه خدمات عمومی ابتدایی؛
- ۸) ضریب پائین نفوذ اینترنت؛
- ۹) مشکلات دولتها در بهره گیری از کارکنان ورزیده در عرصه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

می‌توان گفت که یکی از تفاوت‌های یادگیرندگان دیروز با یادگیرندگان امروز، میزان اطلاعاتی است که در اختیار یادگیرندگان قرار می‌گیرد و دسترسی وسیع آنان به اطلاعات است. در گذشته حفظ کردن مطالب، یادگیری به حساب می‌آمد. شخص باسواند کسی بود که خواندن و نوشتمن می‌دانست اما امروزه شخص باسواند کسی است که با کامپیوتر و زبان انگلیسی آشنا باشد و در کسب و به کارگیری دانش مناسب، بداند که چگونه به طور کارآمدتر به اطلاعات دست یابد، آنها را ارزشیابی کند و به طور مؤثر به کار گیرد.

تحقیقات نشان می‌دهد که کاربرد کامپیوتر بعنوان مریبی در ترکیب با آموزش سنتی برای تعلیم و تمرین و ارایه آموزش، باعث افزایش یادگیری در دوره‌های سنتی و مهارت‌های پایه‌ای می‌شود. دانش آموزان هم چنین سریع‌تر یاد می‌گیرند، حافظه بیشتری نشان داده و اگر با کامپیوتر کار کنند به بهتر آموختن تشویق می‌شوند. (فتحیان، ۱۳۸۵: ۱۰)

توسعه‌ی پایدار

نظریات جدید توسعه بر خلاف گذشته که سرمایه‌های فیزیکی را موتور محرکه توسعه اقتصادی می‌دانستند، در نظریات جدید این سرمایه انسانی است که محور اصلی توسعه را تشکیل داده و موجبات رشد و توسعه پایدار جوامع را فراهم می‌سازد. در واقع، منابع انسانی متخصص و ماهر بزرگترین سرمایه اصلی هر جامعه محسوب می‌شود. بر اساس تئوری سرمایه انسانی، باید به آموزش در همه سطوح آن به عنوان یک سرمایه ملی نگریسته و آن را با ارزش‌ترین سرمایه‌ها که در وجود انسانها ذخیره و به صورت دانش، تخصص و مهارت متبلور می‌شود به حساب آورد. متهی در این نظریه بیش از آنکه کمیت آموزش مطرح باشد، کیفیت آن مطرح است.

در تلاش برای پیدا کردن مولفه‌ها و برای نیاز به توسعه پایدار دانایی محور، مسئله کیفیت آموزش یکی از محورهایی است که تقریباً در خصوص آن اتفاق نظر وجود دارد. ارتقاء کیفیت آموزش، از عمدۀ‌ترین اهداف در تنظیم و تدوین سیاست‌های آموزشی است و خوشبختانه در قسمت‌های مختلف قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نیز به ارتقا کیفیت آموزش اشاره شده و در فصل خاصی تحت عنوان «توسعه مبتنی بر دانایی» در چندین مورد به اهمیت کیفیت آموزش در فرآیند توسعه تاکید شده است.

از مأموریتهای اساسی و مهم نظامهای آموزشی، آماده کردن جوانان و نوجوانان برای کسب دانش و مطالعات بیشتر و ورود به دنیای کار و زندگی است و این مهم تحقیق نمی‌یابد مگر با توانمند ساختن انسان‌ها، مهارت‌ها و قابلیت‌های فرآگیران در نظامهای آموزشی. از ویژگی‌های بارز کارکرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در بخش آموزش توانمند ساختن انسان است به جای تکیه بر تجهیزات و ابزارهای فناوری. به همین دلیل

کرده است. براساس این طبقه‌بندی مهارت‌های لازم برای قرن ۲۱ در چهار دسته قرار می‌گیرند.

الف) سواد عصر دیجیتال^۴ که شامل موارد زیر است:

- سواد پایه
- سواد بصیرتی
- سواد علمی
- سواد چند فرهنگی
- سواد اقتصادی
- آگاهی جهانی
- سواد فنی

ب) تفکر خلاق^۵ بدون هوش و خلاقیت انسانی امکان استفاده مطلوب از فناوری وجود ندارد. این توانایی‌ها به چند دسته تقسیم می‌شوند:

- قابلیت تطبیق یا مدیریت پیچیدگی
- خلاقیت
- خطر پذیری
- خود فرمانی
- کنجکاوی

ج) ارتباط اثر بخش. مهارت‌های ارتباطی اثر بخش برای موفقیت در جامعه مبتنی بر دانش بسیار اساسی می‌باشد. این توانایی در چند دسته قرار می‌گیرند:

- همکاری و کار گروهی
- مسئولیت فردی
- مهارت‌های بین فردی
- ارتباطات متعامل

د) قدرت تولید بالا: ما در شرایطی زندگی می‌کنیم که در آن اقتصاد به شدت بر فناوری متمکی است. در واقع انرژی اصلی اقتصاد، اطلاعات است به همین جهت مهارت‌های مربوط به فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) موفقیت و شکست نیروی کار امروزی را تعیین می‌کند.

- اولویت‌بندی، برنامه‌ریزی و مدیریت نتیجه‌گرا
- استفاده اثر بخش از ابزارها در دنیای واقعی
- توانایی تولید محصولات با کیفیت بالا (یوسفی، ۱۳۸۴)

جدول (۱): تأثیرات فناوری اطلاعات در ایجاد مهارت‌ها (ثمر بخش، ۱۳۸۱: ۴۷)

<p>ارتباط ماهر و مطمئن</p> <p>دریافت اطلاعات افکار و احساسات</p> <p>توسعه قابلیت تمیز دادن و تحلیل منتقد</p> <p>ماهر شدن در استفاده از فناوری اطلاعاتی</p>	<p>مهارت‌های ارتباطی</p>
<p>شناسایی، تشخیص، جمع آوری، نگهداری، انتقال و عملکرد اطلاعاتی از منابع گوناگون</p> <p>تحلیل خلاصه کردن، ارزیابی و استفاده اطلاعات</p> <p>ارائه کردن اطلاعات بصورت واضح، منطقی، دقیق و با محظوظ</p> <p>شناسایی، توضیح، تفسیر دیدگاه‌های گوناگون و فرق گذاشتن بین واقعیت و تفکر</p> <p>استفاده از یک طیف فناوری جهت ارائه ماهرانه و مطمئن اطلاعات</p>	<p>مهارت‌های اطلاعاتی</p>
<p>استفاده صحیح از ماشین حساب و طیف وسیعی از دستگاه‌های اندازه گیری</p> <p>شناسایی، ادراک، تحلیل و واکنش به اطلاعاتی که به روش‌های ریاضی ارائه شدند مانند نمودارها، تابلوها و غیره</p> <p>سازمان دادن اطلاعات جهت تقویت منطق و استدلال</p>	<p>مهارت‌های محاسباتی</p>
<p>تحلیل مسائل از دیدگاه‌های گوناگون</p> <p>پیدا کردن و برقراری روابط بین مسائل</p> <p>جستجو و تحقیق سپس تفحص، ایجاد و توسعه افکار</p> <p>بوجود آوردن افکار نو و ابتکاری</p> <p>تدوین و ساخت</p> <p>آزمایش افکار و راه حل‌ها و تصمیم گیری بر اساس تجربه و مشاهدات</p> <p>ارزیابی روندها و راه حل‌ها</p>	<p>مهارت‌های حل مسئله</p>
<p>تطبیق دادن به افکار، فناوری و موقعیت‌های جدید</p> <p>توسعه حسن مسئولیت برای حفظ سلامتی و ایمنی توأم با توسعه حفظ بدن از آزار</p>	<p>مهارت‌های اداره رفتار</p> <p>شخصی و روابطی</p>
<p>توسعه برقراری ارتباط خوب با دیگران و همکاری برای رسیدن به اهداف مشترک</p> <p>احساس مسئولیت به عنوان عضو یک گروه جهت عمل و تصمیمی مشترک</p> <p>شرکت مناسب در فعالیتهای اجتماعی و فرهنگی</p> <p>شرکت مؤثر به عنوان یک شهروند مسئول در جامعه</p> <p>توسعه قابلیت مذاکره و دسترسی به تفاهم</p>	<p>مهارت‌های اجتماعی و مشارکتی</p>
<p>توسعه مهارت‌های جنبشی، غیر جنبشی و استفاده از دستها</p> <p>آموزش جهت استفاده مؤثر و ایمن ابزار</p>	<p>مهارت‌های بدنی</p>
<p>کار کردن مؤثر چه به صورت مجزا چه در داخل یک گروه</p> <p>توسعه کشش و قابلیت فراگیری در طول عمر</p> <p>انتخاب صحیح شغلی بر پایه اطلاعات واقع گرانه و خودشناسی</p>	<p>مهارت‌های کاری و آموزشی</p>

آموزش عالی در سطوح مختلف، اما از روند توسعه انسانی در جهان بسیار فاصله داریم. به نحوی که بر اساس آخرین گزارش توسعه انسانی برنامه عمران ملل متعدد در سال ۲۰۰۶ موقعیت جمهوری اسلامی ایران در میان ۱۷۷ کشور از نظر شاخص توسعه انسانی با داشتن ارزشی برابر با ۷۴۶ درصد در رتبه ۹۶ و در زمرة کشورهایی است که دارای توسعه انسانی متوسط می باشند قرار گرفته است. قابل توجه است که در گزارش سال ۲۰۰۵ موقعیت ایران در رده ۹۹ قرار داشت اگرچه بر اساس گزارش توسعه انسانی برنامه عمران ملل متعدد در سال ۲۰۰۶، ایران از نظر توسعه انسانی طی سالهای پس از انقلاب با ۱۴ پله صعود مواجه شده است اما هنوز در زمرة کشورهایی هستیم که دارای توسعه انسانی متوسط می باشند. همچنین گزارش توسعه انسانی در سال ۲۰۰۶ نرخ باسوسادی افراد بالای ۱۵ سال را در ایران ۷۷ درصد اعلام کرد و ایران را از این لحاظ در رتبه ۸۵ کشورهای در حال توسعه قرار داد. (سایت خبرگزاری فارس، ۱۳۸۵: ۱)

در نتیجه یکی از راههای مؤثر توسعه و بهبود شاخص انسانی، توسعه فناوری‌های آموزشی است خوشبختانه این مهم در برنامه دولت جمهوری اسلامی به عنوان یک اولویت پیش‌بینی و مقدمات اجرای آن در قالب برنامه تکفا (توسعه کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات) دیده شده و از هفت طرح ملی، یک بخش مهم آن مربوط به توسعه انسانی است که با محوریت آموزش عالی و آموزش و پرورش در حال اجراست. بر اساس همین برنامه آموزش و پرورش موظف است کلیه دبیران دوره متوسطه (دبیرستان‌های کشور) را تا پایان برنامه سوم توسعه (تا پایان سال ۸۳) به آموزش فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی مجهز نماید که خوشبختانه آموزش و پرورش این مهم را از سال ۸۱ آغاز نموده است و بر اساس بخشنامه ابلاغی در سال

توسعه آموزش و ارتقای کیفی آن برای پل زدن روی شکاف موجود بین کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته در اولویت قرار دارد؛ زیرا کشورهای در حال توسعه با سه چالش اصلی یعنی:

بهبود و توسعه مهارت‌های آموزشی، ارتقای وضعیت موجود آموزش و یادگیری و نوکردن (مدرنیزه کردن) مدیریت در تمام سطوح از جمله سیستم آموزش و پرورش مواجه می باشند. راه اصلی بر طرف نمودن این چالش‌ها، سرمایه گذاری بر روی انسان‌ها و آن هم از طریق آموزش می باشد. همه‌ی تلاش فناوری اطلاعات و ارتباطات آن است که انسان‌ها را توانمند سازد و مهارت آنان را افزایش دهد، اعتماد به نفس را در آنان بالا ببرد. امروزه شاخص توسعه انسانی از شاخص‌های پایدار برای توسعه همه جانبه کشورها و ملت‌ها محسوب می‌گردد و سرمایه انسانی از ارزش‌ترین، ماندگارترین و پایدارترین سرمایه هر جامعه است.

فناوری اطلاعات و ارتباطات امروزه، در کلیه سطوح بشر تأثیر گذاشته است و این تأثیر در جوامع پیشرفت، یعنی در جایی که تولید، پردازش و توزیع اطلاعات تبدیل به منبع اصلی بهره‌وری، رفاه اجتماعی و توان بشر، بسیار بیشتر است و به همین دلیل کشورهای در حال توسعه در مورد افزایش فاصله و شکاف بین خود و کشورهایی چون ایالات متحده امریکا، کانادا و برخی کشورهای امریکای شمالی نگران هستند. یکی از مهم‌ترین راههای کاهش این فاصله توسعه آموزش و سرمایه گذاری بر روی توسعه منابع انسانی است. (عبادی، ۱۳۸۳: ۶۲-۶۳)

متأسفانه وضعیت کشور ما از این حیث رضایت بخش نیست و علی رغم استعدادها و توانمندی‌های بالقوه جوانان ایرانی و توسعه کمی خدمات آموزشی در طول دو دهه بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و گسترش همه جانبه آموزش و پرورش عمومی و توسعه

اعتلای مادی و معنوی جامعه در راستای اهداف و مقاصد مطلوب است که زمینه‌های مناسب را برای تعالی همه جانبی فراهم می‌سازد. در این تعریف چند نکته مهم نهفته است:

- توسعه یک فرآیند مستمر و همیشگی است.
- بنابراین جامعه‌ای که به مرحله نهایی توسعه رسیده باشد، وجود خارجی ندارد.
- توسعه یک جریان چند بعدی است، و باید تمامی ابعاد انسان (بعد اقتصادی، بعد سیاسی، بعد فرهنگی، بعد روانی و بعد...) را در بر گیرد.
- توسعه ابزاری است در جهت بهبود زندگی مادی و معنوی انسان، پس انسان محور توسعه است.

(راد، ۱۳۸۱: ۵۴)

اما ورود فرهنگ، اگر به شکل درستی انجام شود، مردم را وارد فرآیند توسعه می‌کند.
Clammer)، 2005، p.111.

یکی از عوامل مؤثر در جریان توسعه، فرهنگ است. فرهنگ مقوله پیچیده‌ای است که شامل جنبه‌های معنوی و ذهنی حیات انسان می‌شود. لیکن از آنجا که رگه‌های آن در تمامی شئون زندگی بشر گسترشده شده است، لذا توسعه فرهنگی اهمیت به سزاوی می‌یابد.

شروعتی با درک اهمیت فرهنگ در فرآیند توسعه به مقوله فرهنگ توجه مضاعف نشان می‌دهد و براین باور است که ضمن مکمل بودن توسعه اقتصادی و توسعه فرهنگی، توسعه فرهنگی بر توسعه اقتصادی مقدم است و هر نوع تغییر و توسعه زمانی موافقیت آمیز خواهد بود که از یک پایه‌ریزی فکری و فرهنگی مناسب برخوردار باشد. او استراتژی و مدل توسعه درونزا را بعنوان رویکرد مناسب برای توسعه فرهنگی انتخاب می‌کند که بر سه اصل خودباوری فرهنگی، تصفیه و پالایش منابع فرهنگی و ارتباط آگاهانه با فرهنگها و تمدن‌های دیگر استوار است. (جهانی نسبت، ۱۳۷۶: ۲)

تحصیلی ۸۲-۸۱ کلیه دیبران دوره متوسطه حداقل ۱۲۰ ساعت آموزش پودمانی (۱، ۲، ۳) را گذرانده‌اند.

امید می‌رود با توجه به قابلیت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، ایران بتواند از این ظرفیت برای توسعه شاخص‌های انسانی بیش از پیش بهره‌مند شود و به جای توجه به سخت افزارها و تجهیزات و نگاه مکانیکی و ابزاری به فناوری اطلاعات و ارتباطات به ابعاد کیفی، نرم‌افزاری و افزایش قابلیت‌های انسانی همت گمارد. (عبادی، ۱۳۸۳: ۶۴)

توسعه‌ی فرهنگی

مفهوم توسعه به دلیل کیفی بودن به راحتی قابل سنجش و اندازه گیری نیست. توسعه را «به سادگی نمی‌توان با شاخصهای کمی نظیر درآمد سرانه، ازدیاد پس انداز و سرمایه گذاری و انتقال تکنولوژی پیشرفته از جوامع صنعتی مدرن به کشورهای عقب مانده جهان سوم اندازه گیری کرد چرا که علاوه بر بهبود وضع اقتصادی و ترقی سطح تکنولوژی و ازدیاد ثروت ملی، بایستی تغییرات اساسی کیفی در ساخت اجتماعی، سیاسی و فرهنگی نیز پدید آید». (راد، ۱۳۸۱: ۵۴-۵۵) می‌توان به جرأت اذعان کرد که فرهنگ یکی از عوامل اصلی در فرآیند توسعه است. توسعه را عموماً به افزایش تولید مبتنی بر افزایش ظرفیت‌های تولیدی بر پایه‌ی یک تکنولوژی بومی و پیش رونده در دراز مدت که باعث تغییرات کیفی در ساختار سیاسی، اجتماعی، نظامی و اقتصادی گردد، درجه‌ی فقر و اختلاف بین فقیر و ثروتمند را کاهش داده و توزیع درآمد را معادل‌تر سازد، تعریف می‌کنند. البته تاکنون تعاریف زیادی از جانب اندیشمندان و نظریه پردازان در مورد توسعه ارائه شده است. عصاره و چکیده‌ی همه‌ی آنها را می‌توان در قالب عبارتی موجز و فشرده تنظیم کرد و آن را به عنوان تعریف نسبتاً جامع توسعه عرضه داشت. در آن صورت باید بگوییم: توسعه، فرآیند ارتقا و

کرده‌اند در زمینه‌ی توسعه موفقیت بیشتری داشته‌اند. از آنجایی که آموزش رسمی از مدرسه شروع می‌شود بنابراین آموزش و پرورش می‌تواند فرآیند توسعه یافته‌گی جامعه را تسهیل کند. آموزش یکی از شاخص‌های اصلی توسعه‌ی فرهنگی به حساب می‌آید با تغییرات تکنولوژیکی و تحولات جهانی، آموزش سنتی (علم محور و کتاب محور) دیگر پاسخگوی نیازهای جوانان کشورمان نیست بنابراین ایجاد تغییر در شیوه‌ی تدریس و استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدارس و سیستم آموزشی کشور ضروری به نظر می‌رسد. باید فناوری ارتباطات و اطلاعات را به عنوان یکی از اصلی‌ترین محورهای توسعه، گسترش داد. عموم مردم با نحوه به کارگیری آن و بهره برداری از مزايا و جلوگیری از مضرات آن آشنا شوند و از اين بستر جهت صدور كالاهای فرهنگی استفاده کرد. دولت باید از گسترش اين فناوری حمایت کرده و با تأمین امکانات فني و زير ساخت‌های ارتباطي (از جمله در اختیار قرار دادن پهنانی باند با قيمت مناسب) امكان برخورداری از مزاياي اين فناوری را برای مردم فراهم نماید تا مسیر توسعه با سرعت و روند بهتری پيش برود. امکانات برخورداری از فناوری اطلاعاتي باید در سراسر کشور به طور همگن فراهم شود. اين پژوهesh در صدد بررسی تاثير فناوری اطلاعات و ارتباطات بر توسعه‌ی فرهنگی است. يعني می‌خواهد مشخص نماید که آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند در توسعه‌ی فرهنگی کشور نقشی داشته باشد. برای بررسی اين موضوع از روش کتابخانه‌ای و مصاحبه با افراد مرتبط در اين حوزه استفاده شده است. روش کتابخانه‌ای برای جمع آوري اطلاعات در زمینه ادبیات و پژوهشی تحقیق و از روش مصاحبه به عنوان ابزار گرداوری اطلاعات استفاده شده است و نتایج زير به دست آمد:

از نظر شريعتي توسعه فرآيند ارتقاء و اعتلای مادي و معنوی جامعه در راستاي اهداف و مقاصد مطلوب است که زمینه‌های مناسب را برای تعالي همه جانبه فراهم می‌سازد. بر اساس اين تعریف:
۱) توسعه یک فرآيند مستمر و همیشگی است.
۲) توسعه یک جريان چند بعدی است.
۳) توسعه ابزاری است در جهت بهبود زندگی مادي و معنوی انسان، پس انسان محور توسعه است.

بحث و نتيجه گيري

امروزه اطلاعات نقش کليدي در توسعه و پيشرفت جوامع ايقا می‌کند و در شرایط کنونی دستيابي به دانش نوين و مدیريت آن امکان توسعه و پيشرفت را برای حداکثر جوامع فراهم نموده است، بنابراین زندگي در دنياى کنونى نيازمند آموزش و پرورش مبتنى بر دانايى، تحقيق و نوآوري است و استفاده از فناورى‌هاي جديد ارتباطي ما را در اين امر ياري می‌کند و سبب ارتقاء كيفيت و فرایند یاددهی - یادگيری، ایجاد فرصت‌های یادگیری برابر، توجه به تقاوتهای فردی، کمال بخشیدن به خود و محیط پیرامون می‌گردد.
(رعایتی، ۱۳۸۵: ۱۴۹)

آموزش را می‌توان عامل اصلی رشد کمي و كيفي نيروي انساني ماهر و تشکيل سرمایيه انساني تلقى کرد. آموزش صرف نظر از اين که کدام جنبه‌ی توسعه مد نظر است ريشه‌ی تمام توسعه‌هاست و موجب ارتقاء كيفيت و بهبود مهارت انساني و استعدادهای افراد می‌شود که به نوبه‌ی خود تشکيل سرمایه انساني را سبب می‌گردد و روند پيشرفت و توسعه‌ی جامعه را تسريع می‌کند. نيروي انساني به مدد آموزشی که دریافت می‌کند توسعه را محقق می‌سازد. به طور کلي مهم‌ترین عامل توسعه، آموزش است و می‌توان گفت که آموزش موتور توسعه است. کشورهایی که در نظام آموزشی خود سرمایه‌گذاری

نگریست یک نگاه حداقلی می‌توان داشت و یک نگاه حداکثری. در نگاه حداقلی به این فناوری به عنوان یک ابزار نگریسته می‌شود اما اگر یک نگاه کار آمد و بهره‌مندی مفید و حداکثری به این حوزه داشته باشیم و فناوری را صرفاً به عنوان یک ابزار تلقی نکنیم آنگاه فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند یک بستر توامندساز و یک محیط امکان‌ساز برای انجام فعالیت‌ها و کارهایی باشد که با آن مواجه هستیم. بنابراین استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات به خودی خود سبب ایجاد مهارت‌های خاصی می‌شود که این مهارت‌ها به بهره‌مندی از فناوری اطلاعات و ارتباطات منتج می‌شود.

۵) استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات فرصت‌ها، تهدیدها، قوت‌ها و ضعف‌هایی را به دنبال دارد که آموزش و پرورش باید با آگاه کردن دانش‌آموzan، نقاط ضعف را به قوت و تهدیدات را به فرصت تبدیل کند و این مهم به دست نمی‌آید مگر با همکاری و مشارکت اولیاء و مریبان مدارس. استفاده بدون برنامه‌ریزی و بدون هدف از این فناوری همانطور که سبب عدم پذیرش مسئولیت و منزوی شدن دانش‌آموز می‌شود استفاده‌ی صحیح از این فناوری می‌تواند سبب شکوفایی ذهن و خلاقیت دانش‌آموز شود، هم چنین آموزش و پرورش نه تنها باید آموزش یکسان بلکه یک نگاه هدفمند و یکپارچه‌ای را برای اهداف متعالی دانش‌آموzan داشته باشد. بر این اساس استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند هم در جامعه پذیری دانش‌آموzan نقش داشته باشد و هم در منزوی شدن دانش‌آموzan نقش داشته باشد.

می‌توان نتیجه گرفت که موتور محرک توسعه، آموزش می‌باشد. نظریات جدید توسعه بر خلاف گذشته که سرمایه‌های فیزیکی را موتور محرکه توسعه اقتصادی می‌دانستند، درنظریات جدید این سرمایه انسانی است که محور اصلی توسعه را تشکیل داده و موجبات رشد و توسعه پایدار جوامع را فراهم می‌

۱) با توجه به اینکه نظام آموزشی ما یک نظام کتاب محور و معلم محور است و معلم به عنوان یک متکلم وحدتی این فرایند قرار گرفته است و برنامه درسی که در چارچوب آموزه‌ای مثل کتاب شکل گرفته، ورود فناوری می‌تواند یک محیط یادگیری توانمند را ایجاد کند و آن محدودیت‌هایی که در حوزه‌ی کتاب یا معلم به عنوان مرجع دانایی متصور می‌شد را مورد چالش قرار دهد از طرف دیگر دانش‌آموzan اطلاعات‌شان محدود به کتاب درسی نیست بلکه آنها می‌توانند با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات منابع اطلاعاتی را از اقصی نقاط دنیا کسب کنند.

۲) ورود فناوری اطلاعات و ارتباطات و استفاده از آن در نظام آموزشی کشورمان سبب ایجاد فضای همفکری و هماندیشی می‌شود از طرفی دانش‌آموzan برای انجام کارهای تحقیقاتی و پژوهش‌های درسی خود مجبور به تقسیم کار و انجام پژوهه به صورت گروهی می‌شوند که در این راستا باید اطلاعات خود را در اختیار هم گروهی‌های خود قرار بدهند و از نظرات آنها استفاده کنند بنابر نظرات و یافته‌های به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که فناوری اطلاعات و ارتباطات امکان یادگیری مشارکتی را در بین دانش‌آموzan تقویت می‌کند.

۳) فناوری اطلاعات و ارتباطات محیط جستجوی هدفمند و پژوهش کارآمد را از طریق یک سری ابزارهای ساده سازی جستجو برای دانش‌آموzan فراهم می‌کند بنابر این ورود فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند بر نگرش پژوهشی دانش‌آموzan مؤثر باشد.

۴) هر تکنولوژی یک شناخت پایه‌ای را لازم دارد استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات به خودی خود مهارت‌های اولیه‌ای را به دنبال خواهد داشت بنابر این بحث تحول و مهارت‌آموزی دانش‌آموzan یک بحث ضروری است. از دو منظر به این حوزه می‌توان

منابع و مأخذ

- ۱) اسلامی ندوشن، محمد علی، فرهنگ و شبکه فرهنگ، انتشارات توپ، ۱۳۵۴
- ۲) ثمر بخش، غلامرضا، مطالعه تطبیقی وضعیت فناوری اطلاعات در نظامهای آموزشی اروپایی و نظام آموزشی ایران، دفتر تکنولوژی آموزشی وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۸۱
- ۳) جهانی نسبت، ناهید، بررسی "توسعه فرهنگی" در آراء و اندیشه‌های دکتر علی شریعتی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، ۱۳۷۶
- ۴) حج فروش، احمد اورنگی، عبدالمجید، مقاله بررسی نتایج کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در دیسترانسیاهای شهر تهران، موسسه برنامه ریزی درسی و نوآوریهای آموزشی، شماره ۹، ۱۳۸۳
- ۵) خبرگزاری دانشجویان ایران – تهران، سرویس: جامعه اطلاعاتی – فناوری اطلاعات، شماره ۸۰۸۲۰۸۰ مورخ ۲۵/۱۲/۸۵
- a. دهکردی، مقاله دلایل عقب ماندگی ایران (قسمت ایران)، مراجعه شود به سایت www.iranika.ir
- ۶) راد، فیروز، جامعه شناسی توسعه فرهنگی (کندوکاوهای و پنداشته‌های شریعتی) چاپخان، ۱۳۸۱
- ۷) رجایی، فرهنگ، پدیده جهانی شدن، وضعیت بشری و تمدن اطلاعاتی، ترجمه آذرنگ، عبدالحسین، انتشارات آگاه، ۱۳۸۰
- ۸) رعنایی، مصطفی، بررسی تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر عدالت آموزشی از دیدگاه معلمان مقطع متوسطه شهر تهران در سال ۱۳۸۵-۸۶، ۱۳۸۵، پایان نامه ارشد، دانشگاه شهید بهشتی
- ۹) سایت خبرگزاری فارس، عنوان شاخص توسعه انسانی ایران سه رتبه ارتقاء یافت، شماره ۸۰۸۱۱۰۰۹۱
- ۱۰) سایت salam school. net، معرفی آقای حجاریان (مؤسس مدارس سلام)، ۱۳۸۵

سازد. بر اساس تئوری سرمایه انسانی، باید به آموزش در همه سطوح آن به عنوان یک سرمایه ملی نگریسته و آن را با ارزش‌ترین سرمایه‌ها که در وجود انسانها ذخیره و به صورت دانش، تخصص و مهارت متبلور می‌شود به حساب آورد. متنهای در این نظریه بیش از آنکه کمیت آموزش مطرح باشد، کیفیت آن مطرح است. ارتقاء کیفیت آموزش، از عمدت‌ترین اهداف در تنظیم و تدوین سیاست‌های آموزشی است و خوشبختانه در قسمت‌های مختلف قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نیز به ارتقا کیفیت آموزش اشاره شده و در فصل خاصی تحت عنوان «توسعه مبتنی بر دانایی» در چندین مورد به اهمیت کیفیت آموزش در فرآیند توسعه تاکید شده است. از آنجایی که ریشه‌ی توسعه آموزش است و مادر آموزش، آموزش و پرورش است و از طرف دیگر یکی از شاخص‌های اصلی توسعه، توسعه‌ی فرهنگی است بنابراین آموزش نقش اساسی و پایه ای در توسعه‌ی فرهنگی کشورمان دارد پس باید در آموزش و پرورش از روش‌های نوین منطبق با تحولات جهانی و تغییرات تکنولوژیکی استفاده کنیم.

در پایان نتیجه‌گیری می‌شود با توجه به اینکه آموزش محور و کلید اساسی توسعه است و فناوری ارتباطات و اطلاعات لبی پیشرفت و توسعه‌ی کشورهاست لذا استفاده از آن اجتناب ناپذیر است و تاخیر در گسترش آن یکی از بزرگترین موانع توسعه خواهد بود که به دنبال خود عدم توسعه‌ی فرهنگی را به دنبال خواهد داشت.

- ۲۱) یوسفی، رضا، پایان نامه ارائه چارچوب ادراکی مناسب جهت نهادینه کردن فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در نظام آموزش ابتدایی کشور، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۳۸۴
- ۲۲) John, Clammer, Culture , Development, And Social Theory: On Cultural Studies And The Place Of Culture In Development, The Asia Pacific Journal Of Anthropology, 2005
- ۲۳) Marta koros – mikis , 2004. ICT For children : Motivating primary school teacher to use ICT.

یادداشت‌ها

- ^۱ . computer skills
- ^۲ . North central Region Educational laboratory (NCREL)
- ^۳ . Net Generation
- ^۴ . Digital – Age Literacy
- ^۵ . Inventive Thinking

- ۱۱) سایت شبکه مدارس هوشمند، مؤسسه فرهنگی تسنیم، ۱۳۸۵
- ۱۲) سعیدیان نژاد، سعیده، پایان نامه بررسی رابطه بین فرهنگ سازمانی و به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در ادارات آموزش و پرورش شهر تهران، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۳۸۴-۸۵
- ۱۳) شاد الوئی، نوریه، پایان نامه نقش و جایگاه تحول اداری در مدیریت فرهنگی کشور در وزارت آموزش و پرورش در ابعاد ساختار سازمانی (از لحاظ درجه پیچیدگی و عدم تمرکز)، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۳۸۳
- ۱۴) فاضلی، محمد و فاضل، نعمت الله، فرهنگ و توسعه، یونسکو، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۶
- ۱۵) فتاحیان، حسام الدین، مقاله نقش ICT در آموزش، سایت مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران، مجله الکترونیکی، شماره اول، دوره چهارم، ۱۳۸۵
- ۱۶) کبیری فر، فاطمه، پایان نامه تأثیر گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) بر تحولات فرهنگی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۳۸۲-۸۳
- ۱۷) گروه مترجمان و نویسندهای کمیسیون ملی یونسکو در ایران، گزارش جهانی فرهنگ، مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ۱۳۷۶
- ۱۸) عبادی، رحیم، یادگیری الکترونیکی e-learning () و آموزش و پرورش، آفتاب مهر، ۱۳۸۳
- ۱۹) عطاران، محمد، جهانی شدن، فناوری اطلاعات و تعلیم و تربیت، مؤسسه توسعه فناوری آموزشی مدارس هوشمند، ۱۳۸۳
- ۲۰) مقاله یونسکو و اجلاس WSIS : فرصتی برای حضور، نشریه اقتصاد، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۹/۱۳۸۲

پژوهش علمی و مطالعات فرهنگی